

13 september

“aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie.”

Openbaring 19:10

De engel weigert zich te laten aanbidden en treedt daarmee veel godvruchtiger op dan veel mensen. Gevallen in zonden verheffen wij ons zonder aanleiding steeds weer boven elkaar. De engel zegt ons ook, dat het getuigenis van Jezus de geest der profetie is. Dit is een buitengewone opmerking. In 1 Petrus 1:10-12 lezen we: “Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna. Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan.”

We lezen dat een engel Johannes als het ware bij de hand neemt en hem begeleid bij zijn ontdekking van de hemel. Het is steeds opmerkelijk te zien hoe de rol van engelen is bij de onthulling van Gods plan. Ook de Hebreeënschrijver meldt die rol wanneer hij schrijft in Hebreeën 1:14 “Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven.” Pas straks, in de andere werkelijkheid, de eeuwigheid, zullen we wellicht gaan beseffen hoe dicht de engelen bij ons geweest zijn en wat hun rol was in ons heil en het begrijpen en aanvaarden van de beloften die ons in het woord van God gegeven zijn.

Wanneer Petrus schrijft dat de engelen begerig zijn om een blik in de dingen van het heil te slaan, dan is dat geen vals en onrein begeren dat door de Boze in ons werd gewekt, maar een heilig begeren naar de prachtige dingen die God bereid heeft voor hen die Hem en Zijn Zoon liefhebben. De vraag ligt voor de hand. Hoe begerig zijn wij naar de grote en heilige dingen van de Here God? Zijn ons hart en hoofd daarop gericht? Hebben het Bijbel lezen en de Bijbelstudie prioriteit in ons leven of doen we dat in ‘verloren’ momenten? Wanneer las u voor het laatst echt zelf het woord van God?